

- 7) podejmuje działania na rzecz zapewnienia właściwych warunków pracy oraz socjalnych i bytowych pracowników rolnictwa i gospodarki żywnościowej oraz rolników indywidualnych,
- 8) podejmuje działania na rzecz ochrony środowiska, ze szczególnym uwzględnieniem bezpiecznego stosowania środków chemicznych w rolnictwie,
- 9) koordynuje i nadzoruje działalność normalizacyjną oraz sprawuje kontrolę przestrzegania norm w zakresie produktów rolniczych i żywnościowych,
- 10) tworzy warunki prawidłowego przepływu informacji naukowo-technicznej i ekonomicznej, upowszechnia postęp techniczny, ekonomiczny i organizacyjny oraz podejmuje działania zapewniające jego wdrażanie,
- 11) realizuje zadania obronne,
- 12) wykonuje inne zadania określone w odrębnych przepisach.

§ 4. Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej wykonuje swoje zadania we współdziałaniu z naczelnymi, centralnymi i terenowymi organami administracji państwowej, z organizacjami politycznymi, spółdzielczymi, społeczno-zawodowymi oraz ze związkami zawodowymi.

§ 5. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 3 maja 1974 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu (Dz. U. Nr 21, poz. 119).

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 marca 1985 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner

32

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 8 lutego 1985 r.

w sprawie poboru w drodze inkasa łącznego zobowiązania pieniężnego oraz zasad wynagradzania za inkaso na terenie sołectw.

Na podstawie art. 9 pkt 3 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111, z 1982 r. Nr 45, poz. 289 i z 1984 r. Nr 52, poz. 268) oraz art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 7, poz. 41 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. Pobór podatków i innych należności pieniężnych objętych łącznym zobowiązaniem pieniężnym, określonym w § 1 ust. 1 i § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 grudnia 1984 r. w sprawie łącznego zobowiązania pieniężnego (Dz. U. Nr 58, poz. 295), jest dokonywany na terenie sołectw przez sołtysów w drodze inkasa.

§ 2. 1. Sołtysi otrzymują wynagrodzenie prowizyjne za inkaso bieżących i zaległych należności z tytułu łącznego zobowiązania pieniężnego, pobieranego od mieszkańców sołectwa.

2. Podstawę ustalenia wynagrodzenia prowizyjnego stanowią:

- 1) kwoty zainkasowane przez sołtysów osobiście,
- 2) kwoty wpłacone dobrowolnie przez mieszkańców sołectwa w urzędzie terenowego organu administracji państwowej o właściwości ogólnej stopnia podstawowego lub w innej instytucji, upoważnionej do przyjmowania wpłat gotówką lub przelewem,
- 3) kwoty ulg inwestycyjnych w podatku rolnym od gruntów, zrealizowanych na terenie sołectwa w danym roku.

3. Wynagrodzenie oblicza się w stosunku procentowym od kwot stanowiących podstawę jego ustalenia. Wysokość stawek procentowych nie może przekroczyć w skali województwa średniej określonej w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia.

4. Wynagrodzenie prowizyjne nie przysługuje od kwot wymienionych w ust. 2 pkt 2 i 3, jeżeli wyniki pracy sołtysa w zakresie inkasa w okresie, za który dokonywana jest wypłata wynagrodzenia, zostały uznane przez terenowy organ administracji państwowej o właściwości ogólnej stopnia podstawowego za niedostateczne.

§ 3. 1. Terenowy organ administracji państwowej o właściwości ogólnej stopnia wojewódzkiego określa stawki procentowe wynagrodzenia sołtysów dla poszczególnych gmin w taki sposób, aby średni procent wynagrodzenia sołtysów dla wszystkich gmin w województwie nie przekroczył określonej w załączniku do rozporządzenia stawki procentowej ustalonej dla województwa.

2. Terenowy organ administracji państwowej o właściwości ogólnej stopnia podstawowego określa stawki procentowe wynagrodzenia sołtysów w taki sposób, aby średnie wynagrodzenie w gminie nie przekroczyło stawki procentowej ustalonej dla gminy. Procentowe stawki wynagrodzenia sołtysów powinny być zróżnicowane w zależności od warunków i wkładu pracy sołtysów.

§ 4. Niezależnie od wynagrodzenia określonego w § 2, sołtysi otrzymują dodatkowe wynagrodzenie w wysokości 5% od zainkasowanych przez nich osobiście kwot zaległości z tytułu łącznego zobowiązania pieniężnego za lata poprzedzające rok, w którym zainkasowano wpłatę.

§ 5. Wypłata wynagrodzenia od kwot wymienionych w § 2 ust. 2 pkt 1 i § 4 powinna nastąpić w terminie 14 dni od ostatniego dnia miesiąca, za który wypłata jest należna. Obliczenie i wypłata wynagrodzenia prowizyjnego od kwot wymienionych w § 2 ust. 2 pkt 2 i 3 następuje za cały rok w terminie należnej wypłaty wynagrodzenia za listopad.

§ 6. Wynagrodzenie sołtysów za inkaso zwalnia się od podatku od wynagrodzeń.

§ 7. Przepisy rozporządzenia dotyczące sołtysa mają odpowiednie zastosowanie do członka rady sołectkiej, który w okresach zastępowania sołtysa wykonywał czynności inkasa.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. W. Bień

Załącznik do rozporządzenia Ministra
Finansów z dnia 8 lutego 1985 r.
(poz. 32)

**WYKAZ ŚREDNICH STAWEK PROCENTOWYCH, WEDŁUG KTÓRYCH JEST OBLICZANE WYNAGRODZENIE
PROWIZYJNE SOŁTYSÓW, OBOWIĄZUJĄCYCH DLA POSZCZEGÓLNYCH WOJEWÓDZTW**

7,0% — dla województwa suwalskiego,	3,1% — dla województw: gdańskiego, konińskiego, ra-
5,5% — dla województwa wałbrzyskiego,	domskiego,
5,2% — dla województwa słupskiego,	3,0% — dla województw: leszczyńskiego, łódzkiego,
5,1% — dla województw: jeleniogórskiego, koszalińskie-	2,9% — dla województw: sieradzkiego, skierniewickiego,
go, zielonogórskiego,	2,8% — dla województw: częstochowskiego, kieleckiego,
4,4% — dla województwa gorzowskiego,	2,7% — dla województw: chełmskiego, elbląskiego,
4,1% — dla województwa szczecińskiego,	2,5% — dla województw: kaliskiego, krośnieńskiego,
4,0% — dla województwa łomżyńskiego,	opolskiego, wrocławskiego,
3,8% — dla województw: białostockiego, olsztyńskiego,	2,4% — dla województw: białkopodlaskiego, nowosą-
ostrolęckiego,	deckiego,
3,7% — dla województwa poznańskiego,	2,3% — dla województw: krakowskiego, tarnobrzskiego,
3,6% — dla województwa ciechanowskiego,	2,1% — dla województwa bydgoskiego,
3,5% — dla województw: stołecznego warszawskiego,	2,0% — dla województwa toruńskiego,
piotrkowskiego,	1,9% — dla województw: katowickiego, lubelskiego,
3,4% — dla województwa pilskiego,	przemyskiego,
3,2% — dla województw: legnickiego, plockiego, siedlec-	1,7% — dla województwa zamojskiego,
kiego, wrocławskiego,	1,6% — dla województw: bielskiego, tarnowskiego,
	1,4% — dla województwa rzeszowskiego.

33

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 11 lutego 1985 r.

**w sprawie podwyższenia kwot wartości rzeczy i praw majątkowych nie podlegających opodatkowaniu oraz
wyłączonych z podstawy opodatkowania podatkiem od spadków i darowizn.**

Na podstawie art. 17 pkt 2 ustawy z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku od spadków i darowizn (Dz. U. Nr 45, poz. 207) zarządza się, co następuje:

§ 1. Podwyższa się określone w art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku od spadków i darowizn (Dz. U. Nr 45, poz. 207), zwanej dalej „ustawą”, kwoty wartości nabytych pieniędzy lub innych rzeczy albo praw majątkowych nie podlegające podatkom od spadków i darowizn z 250.000 zł do 300.000 zł.

§ 2. Podwyższa się określone w art. 3 pkt 3 ustawy kwoty wartości pieniędzy lub innych rzeczy nie podlegające podatkom od spadków i darowizn, nabyte od jednego darczyńcy, z 300.000 zł do 360.000 zł, a od wielu darczyńców z 600.000 zł do 720.000 zł.

§ 3. Podwyższa się określone w art. 9 ust. 1 ustawy kwoty wartości nabytych rzeczy i praw majątkowych wolne od podatku od spadków i darowizn:

1) w pkt 1 z 300.000 zł do 360.000 zł,

2) w pkt 2 z 225.000 zł do 270.000 zł;

3) w pkt 3 z 150.000 zł do 180.000 zł,

4) w pkt 4 z 75.000 zł do 90.000 zł.

§ 4. Podwyższa się określone w art. 16 ust. 1 ustawy kwoty wartości spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu, lokalu mieszkalnego stanowiącego odrębną nieruchomość lub budynku mieszkalnego, wyłączone z podstawy opodatkowania:

1) w pkt 1 z 900.000 zł do 1.080.000 zł,

2) w pkt 2 z 600.000 zł do 720.000 zł,

3) w pkt 3 z 600.000 zł do 720.000 zł,

4) w pkt 4 z 300.000 zł do 360.000 zł.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do spraw wszczętych po dniu jego wejścia w życie.

Minister Finansów: S. Nieckarz